

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Mięscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejcu 5 ct., pocztą 7 ct.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następnne po 6 ct. Należytość steplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego Excel. minister sprawiedliwości nadał auskultantowi Karolowi Ohmannu opróżnioną przy sądzie powiatowym w Zastawnej na Bukowinie posadę adjunkta sądu powiatowego.

Jego Excel. minister sprawiedliwości przeniósł dyrektora urzędów pomocniczych przemyskiego sądu obwodowego Piotra Hordyńskiego na jego prośbę w tym samym charakterze do sądu obwodowego w Tarnopolu.

Obwieszczenie.

Najwyższem postanowieniem z dnia 3. bm. raczył Jego ces. i król. Apostolska Mość zatwierdzić wybór: Izydora Kędzińskiego, dzierżawcy dóbr na prezesa, a ks. Klemensa Turczmanowicza, grec. kat. proboszcza na zastępcę prezesa rady powiatowej w Staremieście;

Władysława Tustanowskiego właściciela dóbr na prezesa rady powiatowej Rohatyńskiej; ks. Konstantego Kopertyńskiego rzymsko katol. proboszcza na zastępcę prezesa rady powiatowej w Czortkowie;

Ksawerego Białokórskiego pensyonowanego c. k. kapitana na zastępcę prezesa rady powiatowej Kołomyjskiej.

Z Prezydium c. k. Namiestnictwa
Lwów, 15. czerwca 1871.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego za czas od 1. kwietnia do 31. maja 1871 r.

(Ciąg dalszy.)

Wydział krajowy przyjmując do wiadomości doniesienie król. węgierskiego Ministerstwa robót publicznych, że most na Dunaju pod Niedzicą w całości kosztem Rządu węgierskiego jest budowany, oświadczył, że uznaje obowiązek Rządu węgierskiego do budowy tego mostu dla tego, że Rząd węgierski posiada prawo poboru całego myta na pomienionym moście, ale że Wydział krajowy zastrzega się zarazem przeciw wszelkim innym prawom, któreby z tego tytułu Rząd węgierski do brzegów granicznych mógł sobie rościć.

Na zapytanie Wydziału powiatowego Brzozowskiego, zawiadomił Wydział krajowy, że gminy obowiązane są przy drogach krajowych czyścić rowy i odpływy w swym obrębie, t. j. jak daleko domy sięgają, i że po za tym obrębem należy do funduszu krajowego czyszczenie tych odpływów, które przy założeniu dróg krajowych, kosztem funduszu krajowego zrobione były.

Odstąpione przez c. k. Namiestnictwo do załatwienia sprawy sporne o zwroty konkurencyjne, przesłał Wydział krajowy c. k. Ministerstwu z oświadczeniem, że w myśl rokowań w sprawie odbioru dróg, nie uważa się kompetentnym do decydowania w tych sprawach.

Wydział krajowy zatwierdził uchwałę Rady powiatowej Sanockiej w sprawie zaniechania drogi powiatowej Tarnowsko-Węgierskiej.

Wydział krajowy udzielił tytułem subwencji:

- 1) Wydziałowi powiatowemu w Turce 2000 złr. dla dróg gminnych.
  - 2) Wydziałowi powiatowemu w Limanowej 3000 złr. dla dróg powiatowych.
  - 3) Wydziałowi powiatowemu w Bóbrce 2000 złr. dla dróg gminnych.
  - 4) Wydziałowi powiatowemu w Pilźnie 3000 złr. dla drogi z Pilzna do Czornej.
  - 5) Wydziałowi powiatowemu w Nowym Targu 1000 złr. dla dróg gminnych.
  - 6) Wydziałowi powiatowemu w Lisku 1500 złr. dla dróg gminnych.
  - 7) Wydziałowi powiatowemu w Sokalu 1000 złr. dla dróg gminnych.
- Wydział krajowy zamianował inspektorami dróg krajowych:

p. Konstantego Younga w powiecie Cieszanowskim;
p. Alexandra Güntera w powiecie Krakowskim;
p. Adama Marassé w powiecie Brzeskim.

Wydział krajowy uwzględnił następujące rekursa:

1. Komitetu szkolnego w Podbużu, i tegoż przełożonego, skazanego przez Wydział powiatowy na karę za niezalatwienie sprawy o uszczuplenie dotacyi nauczyciela, albowiem zalatwienie tej sprawy nie należy do zakresu czynności szkolnej Rady okręgowej.

2. Naczelnika gminy Sanoka, skazanego przez Wydział powiatowy na karę 10 złr. za niewybrukowanie ulicy.

3. Pisarza gminnego w Rożnowie, skazanego przez Wydział powiatowy w Sniatynie na karę 20 złr. za obrazę członków Wydziału powiatowego, dla braku kompetencji. Sprawę polecono odstąpić do zalatwienia c. k. politycznej władzy powiatowej.

4. Gminy Wojnicza, skazanej przez Wydział powiatowy w Brzesku na zwrot kosztów komisji, zarządzanej w skutek niesprawdzonej denuncyacji o nieporządkach w administracyi gminnej.

5. Gminy Bóberki przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego w Turce, którem odmówiono pozwolenia na nałożenie dodatków gminnych w wysokości 19%.

6. Kahału żydowskiego w Oleszycach przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego Cieszanowskiego, którem polecono kahałowi zakupienie papierów publicznych za wynagrodzenie otrzymane za roboty drogowe. Sprawę polecono odstąpić do zalatwienia c. k. władzy politycznej.

7. Naczelnika gminy Zadwórze, skazanego przez Wydział powiatowy w Lisku na karę 2 złr. za spóźnioną relacyę o wartach nocnych.

8. Gminy Brzezinki przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego Wadowickiego, którem obowiązano gminę do utrzymywania nowej warty przy kościele parafialnym w Pobiedrze.

9. Naczelnika gminy Żywca, skazanego przez Wydział powiatowy na karę 20 złr. za nienaprawienie drogi, zniżając karę na 10 złr.

10. Kilku gmin i obszarów dworskich w powiecie Limanowskim przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego, którem nałożono na nie w drodze konkurencyi obowiązek budowy drogi z Dobra do Skrzydlniej.

Wydział krajowy nie uwzględnił następujących rekursów:

1. Gminy Bratkowice, przeciw zobowiązaniu jej do zapłacenia datku konkurencyjnego do szkoły w Mrowli.

2. Gmin Zahajce, Staremiasto i Halicz, przeciw nałożeniu na nie datku konkurencyjnego na szkoły, z wyjątkiem pozycyi: „książki na premia“, którą odpisać polecono.

3. Gminy Taurowa, przeciw nakazowi uiszczenia zaległych należytości nauczyciela, z wyjątkiem niektórych odpisanych pozycyi.

4. Naczelnika gminy Uhrynów dolny, skazanego przez Wydział powiatowy w Stanisławowie na karę 5 złr. za rozłożenie nałożonej nań dawniej kary na pojedynczych członków gminy.

5. Zwierzchności gminnej Jordanowa, przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego w Myślenicach, którem zniesiono uchwałę Zwierzchności gminnej w sprawie odstąpienia dzierżawy targowego jednemu z radnych, i polecono rozpisać licytację na wydzierżawienie.

6. p. Antoniego Kudasiewicza, byłego kasyera w Lanckoronie przeciw oddaleniu go ze służby przez Radę gminną.

7. p. Jana Sołtysa z Podkamienia, przeciw nakazowi Wydziału powiatowego w Brodach, zarządzającemu rozebranie postawionego przez rekurenta budynku na łąkach w lesie.

8. p. Berla Schwarzbranda z Rohatyna przeciw poleceniu Wydziału powiatowego, aby domek swój przebudował.

9. p. Dmytra Fedorczyka, byłego naczelnika gminy w Klimkówce, skazanego przez Wydział powiatowy Gorlicki na karę 20 złr. za nieprawne zabranie drzewa z lasu dworskiego na tamę przy rzecze Ropie.

10. p. Mikołaja Semena z Sanoczka przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego Sanockiego, iż winien powrócić do służby u właściciela obszaru dworskiego w Nowosielskach, którą bez wypowiedzenia i słusznych powodów samowolnie przed umówionym czasem opuścił.

11. p. Tomasza Zabowy z Lipicy dolnej, przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego w Jaśle, iż piec do wypalania węgla kowala Piotra Raczka nie zagraża budynkowi rekurenta

12. Naczelnika gminy Łęki, skazanego przez Wydział powiatowy w Jaśle na karę 5 złr. za nieprzestrzeżenie przepisów o policyi budownictwa.

(Dokończenie nastąpi.)

Wiedeń. Ośmnaste posiedzenie izby panów Rady państwa odbyło się 14. b. m.

Na ławie zasiadł JExc. minister sprawiedliwości dr. Habietinek.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego posiedzenia izby bar. Hye przedłożył wniosek naglący, poparty przez kilku członków izby a żądający skróconego postępowania w traktowaniu projektu do ustawy o zmianie ordynacyi notaryalnej. Wniosek ten został przyjęty.

Nastąpiło potem trzecie czytanie ustawy o sprzedaniu kilku przedmiotów nieruchomego majątku państwa, drugie czytanie traktatu handlowego z republiką argentyńską i Uruguay, drugie czytanie ustawy o zniesieniu gwarancyi państwowej dla towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju i o opodatkowaniu tegoż towarzystwa, a wreszcie drugie czytanie ustawy o ograniczeniu nadzwyczajnego rekursu i zażalenia przeciw decyzjom sądowym w sprawach karnych.

Były minister sprawiedliwości Tschabuschnigg żądał, ażeby §. 1. tej ustawy zmieniono stosownie do pierwotnego projektu wypracowanego jeszcze przez dawniejsze ministerstwo. Bar. Hye, bar. Pratobervera i profesor Unger sprzeciwili się temu wnioskowi, poczem izba panów przyjęła ustawę według projektu przedłożonego przez komisję.

Pięćdziesiąte drugie posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się 14. czerwca.

Na ławie ministrów zasiedli Ich Excel. ministrowie: bar. Holzgethan, dr. Jireček, generał bar. Scholl dr. Schaeffle i dr. Grocholski.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego posiedzenia nastąpił wybór uzupełniający jednego członka do komisji dla przedłożenia rządowego o ograniczeniu nadzwyczajnej rewizyi w sprawach karnych. Wybrany został dr. Glaser.

Do komisji dla ustawy tabularnej wybrany został dr. Stremayr, a do komisji dla ustawy notaryalnej Svetec.

Do komisji dla ustawy o kolei żelaznej z Lieboch do Wies wybrani zostali następujący deputowani: Hoppen, Waldert, Liebl, Rechbauer, Steinbrecher, Stockert Edenberger, Beess i Brandstetter.

Nastąpił potem dalszy ciąg specjalnej dyskusyi nad budżetem. Izba przyjęła bez dyskusyi następujące tytuły: „Techniczne zakłady wyższe“ 347.515 złr., „Akademia nauk i umiejętności“ 63.000 złr., „Geologiczny zakład państwowy“ 43.000 złr., „Akademia sztuk pięknych“ 348.000 złr., „Muzeum austriackie“ 107.700 złr., „Wydział ewangelicko-teologiczny“ 25.000 złr., „Izraelicko teologiczny zakład naukowy“ 2300 złr., „Starożytnie budynki“ 14.100 złr., „Statystyka administracyjna“ 63.000 złr., „Fundacye i dodatki“ 168.381 złr., „Wydatki na patronaty“ 8671 złr.

Nastąpiła potem specjalna dyskusya nad budżetem ministerstwa skarbu. Przyjęto bez dyskusyi następujące tytuły: „Centralny zarząd“ 819.000 złr., „Dyrekcye skarbowe krajowe i powiatowe“ 2.160.000 złr., „Administracye podatków“ 575.000 złr., „Centralne kasy państwa“ 318.710. W tytule „Straż skarbowa“ uchwalono 3.500.000 złr. i rezolucyę dep. Zaillnera żądającą reformy tej straży.

Bardzo długa dyskusya wywiązała się nad kwestyą opodatkowania cukru i wódki. Przyjęto kilka rezolucyi żądających zreformowania tego podatku i różnego wymiaru w obu połowach monarchii.

Na tem skończyło się posiedzenie, które przerwane zostało, gdyż ministrowie powołani zostali z izby do Najjaśn. Pana na konferencyę.

— Dnia 13go b. m. odbyło się posiedzenie komisji finansowej, na którym obradowano dalej nad sprawą wystawy powszechnej we Wiedniu.

Przyjęto artykuł trzeci przedłożenia rządowego, który orzeka, że na zwrot zaliczki udzielonej przez państwo, służyć mają przedewszystkiem wszystkie dochody z przedsiębiorstwa. Gdyby dochody te nie wystarczyły na pokrycie zaliczki, natenczas użyty ma być na ten cel fundusz gwarancyjny, zebrany w drodze prywatnej subskrypcyi.

Dalsze artykuły przedłożenia rządowego, przyjęła komisya bez zmiany. Przyjęto również rezolucyę dr. Grossa, który radził wezwać rząd, ażeby jak najrychlej porozumiał się z radą miejską Wiednia w sprawie wystawy.

— Czytamy w „Wiener Abendpost“: „Augsburger allgemeine Zeitung“ podaje dnia 13. b. m. polityczne kombinacye o misji księcia Hohenlohe w Rzymie i o jego wrzekomem mieszaniu się do wewnętrznej i zewnętrznej polityki, co wszystko najmniejszej nie ma podstawy. Pierwszy ochmistrz dworu Jego c. k. Mości „miał być już raz w Rzymie w przeciagu tej zimy ze szczególnem poleceniem, a skutkiem tej misji miało być kilka not rzymskich do hr. Beusta, które jednakowoż w ostatniej księdze czerwonej niestety i dziwnym sposobem nie zostały umieszczone.“

Oceniając autentyczność korespondencji podług powyższego twierdzenia, można by wątpić, czy pan korespondent rzeczywiście z Wiednia pisze, gdyż tu każdy byłby go pouczył, iż księżę Hohenlohe przez całą zimę nigdzie za granicę nie wyjeżdżał. — Na tak zmyślonych podstawach opierają się nieraz polityczne konjunktury!“

Wersal. W zgromadzeniu narodowym wniesiono na posiedzeniu z 13. b. m. wniosek o mianowanie komisji dla rozpoznania czynów rządu „obrony narodowej.“ Uznano nagłość wniosku. Dep. Legeril uzasadnił swój wniosek i mówił, że stawiając go, kierował się względami na honor kraju; nie chce tego pytania przesądzać Lepère bronił również dochodzenia, które zapewnia świetne usprawiedliwienie Gambetty. Wniosek został wreszcie przyjęty.

W skutku innego wniosku, aby członkowie rządu „obrony narodowej“ zidali sprawę z swojej działalności, jen. Trochu wymienia przyczyny upadku armii, która w sierpniu roku zeszłego nie była przygotowana. Trochu mówi, że był jedynym generałem w Paryżu, który uznał znaczenie oblężenia Paryża i ostrzegł Cesarza w liście, dowodząc w nim, że wszystkie inne wypadki są uboczne, a tylko armia posiłkowa pod Paryżem zgromadzona jedynem byłaby zbawieniem. Żądał on odwołania armii Bazaina. Względy polityczne przeszkodziły jednak spełnieniu tego już rozpoczętego kroku. Kiedy ten chybił, Paryż znalazł się zagrożonym. Trochu był obecny na naradzie dnia 17go sierpnia w Chalons, na której obecni byli Cesarz, Mac-Mahon, księżę Napoleon i wiele innych osób. Szło tam o to, aby Cesarz złożył dowództwo albo rządu. Ponieważ Cesarz znowu chciał objąć rządy sprawowane przez rejencyę, przeto Trochu podjął się z tytułem gubernatora Paryża, pod wyraźnym warunkiem, aby armia Mac-Mahona zwróciła się ku Paryżowi jako armia posiłkowa. Cesarzowa będąc podejrzliwą, sprzeciwiła się formalnie powrotowi Cesarza. Palikao (jen. Montauban), który nie chciał, aby armia Bazaina przybyła do Paryża, źle przyjął generała Trochu. Palikao owszem postanowił na nieszczęście wysłać wszystkie siły, jakimi mógł rozporządzać, do Verdun i Metz.

Następnie Trochu przedstawił, iż od 18 sierpnia do 4 września był przedmiotem nieufności, i że istotnie nie otrzymał dowództwa w Paryżu. Następnie przypominał wypadki 4go września, opowiadał, w jaki sposób powstał rząd tymczasowy, w którym on przyjął rolę prezesa, i dodał, że zapytany pod koniec września od kolegów swoich, wyraził przekonanie, iż Paryż może być pokonany. Gdy nie było armii na odsiecz, przeto opór był szaleństwem heroizmu, ale potrzeba go było dla ocalenia honoru Francji. Mówił Trochu, że mimo tego żywił nadzieję pomocy ze strony Ameryki, Anglii i Włoch. Następnie natrącał o gorzkim przebiegu swego zawodu przy końcu życia, i odpięra czynione sobie zarzuty. Przypomina niedostateczność przygotowań; warownie nie były urządzone, aby nowej artylerji oprzeć się zdołały, nie było wcale przygotowanego uzbrojenia a bardzo mało żołnierzy. Nawet po obsaczeniu Paryża największą trudnością było dla niego przekonać o możliwości oblegania miasta. Aż do bitwy pod Chatillon upłynęło 6 tygodni, których użyto na tworzenie gwardyi narodowej w Paryżu. Czasu tego użyli Prusacy do robót, które stały się niezdołanymi. Trochu nazywał te roboty najstraszliwszymi, jakie kiedykolwiek widziano, i oświadczył, że żołnierze improwizowani po okropnych natężeniach nie mogli wyjść po za pierwszą linię.

Zgromadzenie narodowe postanowiło wysłuchać w dniu jutrzejszym końca mowy generała Trochu.

— Zobowiązania książąt orleańskich miały być w rękach Kazimierza Périer i Broglie. Jest to dokument napisany własnoręcznie przez książąt, jednakowoż bez ich podpisów. Ma on być przedłożonym dotyczącej komisji i szefowi władzy wykonawczej, a zobowiązania w nim zawarte odnoszą się nie tylko do książąt Joinville i Aumale, lecz do wszystkich książąt domu orleańskiego.

Paryż. Pałac przemysłowy na polach elizyjskich jest główną siedzibą osób uwięzionych w Paryżu. Tu pozostają one bardzo krótko, po pierwszym bowiem przesłuchaniu idą do obozu Satory, a ztąd do Brestu, Toulonu lub Lorient. Zamienione w Breście okręty na pontony tworzą trzy zdala od siebie leżące oddziały, ażeby w razie rozruchu jeńcy nie mogli się wzajemnie wspierać. Okręty te transportowe mogą wieść w przecięciu 600 do 800 jeńców; na wielkich zaś okrętach wojennych mieści się 1000 do 1200 jeńców.

Wszyscy jeńcy podzieleni są na oddziały składające się z dziesięciu członków, którzy razem jedzą i mieszkają. Oddziały te są numerowane, i każdy więzień ma swój numer.

Z północnej Francji odeszło do Algieru 14 000 jeńców. Ministerstwo marynarki i finansów dużo mają kłopotu z wywiezieniem tylu tysięcy jeńców do kolonii karnych. Dwa towarzystwa francuskie ofiarowały swoje usługi w tym względzie i żądały 1200 franków za wywiezienie jednego jeńca w te miejsca. Utrzymanie i transport jeńców będzie Francyę bardzo wiele milionów kosztować.

Zskazywanie dowódców komuny zwleka się w skutek odkrycia nowych dokumentów, rzucających nowe światło na powstanie. I przy Rochefortie znaleziono takie papiery i dokumenta, które muszą pociągnąć zmianę w akcie oskarżenia. Kapitan marynarki Grimal jest sprawozdawcą w tym procesie.

— Wszystkie dzienniki francuskie konstatują, że stronnictwo Bonapartystów rozwija wielką agitacyę przy wyborach uzupełniających. Prawdopodobnie wybrani zostaną Rouher, Ierome Dawid i Dreolle w Gironde, Granier de Cassagnac w departamencie Gers, Torcade w Lot-et-Garonne, Haussmann w departamencie Alpes maritimes, Clement Duvernois, książe Murat i Lagueronniere zamyślają także kandydować. Książe Napoleon wybrany zostanie niezawodnie w Korsyce, gdzie dynasty napoleońska zawsze jeszcze ma ogromną sympatyę. Książe Napoleon wybrany zostanie w miejsce pana Conti, który umyślnie w tym celu złożył mandat.

Całe to stronnictwo zamierza w izbie stanąć pod przewodnictwem Rouhera i żądać będzie plebiscytu. „Journal de Paris“ mniema, że kandydatem Bonapartystów będzie syn Napoleona III.

Kronika.

(Czynności Rady miejskiej.) Na przedwczorajszym posiedzeniu Rady miejskiej prezydent miasta oznajmił, że dyrektor urzędu budowniczego podał się do dymisji. Dr. Madejski podał w imieniu komisji administracyjnej do wiadomości Rady, że czysty dochód z dochodów niestałych wynosi 21.850 zł.

Dr. Milleret zdawał sprawę o zmianie nazw niektórych ulic. Ulice otrzymały po większej części nazwy sławnych mężów: Staszycza, Sobieskiego, Mickiewicza (Jezuicka), Słowackiego, Rejtana, Mejselsa Berka, Sawy.

W końcu przystąpiła Rada miejska do wyboru 20 delegatów. Absolutną większość otrzymali: Wieczyński, Dąbrowski, Mięczyński, Balutowski, Skwarczyński, Wolski, Gottlieb, Lewakowski, Moszczański, Sermak, Żaak, Gębarzewski, Milleret, Rajski i Szemelowski. Ponieważ dr. Wolski złożył mandat więc uzupełniający wybór dwóch delegatów nastąpi we wtorek.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym) w drugiej połowie b. m.

Dnia 19. bm. Gałązka Stanisław & comp. gwałt publiczny; Dutkiewicz Ignacy, kradzież; Hawrysz Jan, ciężkie ranienie;

Dnia 21. bm. Cielenkiewicz Józef, zgwałcenie; Dnia 22. bm. Balecki Paweł, ciężkie skaleczenie; Puchacz Dmytro, ciężkie skaleczenie; Bzdur Fedko, ciężkie skaleczenie; Szeredko Dmytro, kradzież;

Dnia 23. bm. Dobrowolska Rozalia, kradzież; Dnia 27. bm. Górniewicz Teofil, ciężkie skaleczenie; Kałmuk Hnat, ciężkie skaleczenie; Powróznikiewicz i towarz. kradzież; Malina Jędrzej, kradzież.

(Nieszczęsne wypadki.) W Strzałkowicach w pow. Samborskim włościanin Wojciech T. usiłował w nocy 9. bm. zamordować siekierą swego zięcia i synową, z którymi poróżnił się o drobnostkę. Zięć został lekko skaleczony a synowa dotę niebezpiecznie. — W Poradowie w powiecie Grybowskim utonęli 29. maja przy wydobywaniu ropy dwaj robotnicy, rodzeni bracia. — Na polu koło Pohorec w powiecie Rudeńskim znaleziono 11. bm. ciało włościanina z Koropnicza, który umarł w drodze tknięty apopleksyą.

— „Czas“ dowiadyuje się, że temi dniami umarła w krakowskim szpitalu obłąkanych Barbara Ubrykówna.

(Wykaz zmarłych osób od 16. do 31. maja 1871 w mieście Lwowie). 61 Rozalia Kuniec, dz., l. 5, na suchoty. 62 Franciszka Pohorecka, dz., l. 2⁹/₁₂, na suchoty. 63 Kazimierz Załuski, dz., l. 1¹/₁₂, na suchoty. 64 Eugenia Łuszczyńska, dz., l. 3¹/₁₂, na suchoty. 65 Piotr Górnik, dz., l. 1⁹/₁₂, na suchoty. 66 Jan Skalski, dz., l. 1¹⁰/₁₂, na zapalenie płuc. 67 Julian Kotuliński, dz., l. 7¹/₁₂, na zapalenie płuc. 68 Marya Nawratil, dz., l. 7¹/₁₂, na zapalenie płuc. 69 Karolina Stieber, dz., rok, na zapalenie płuc. 70 Teodor Korduba, dz., l. 4, na zapalenie płuc. 71 Jan Kazalet, dz., 12 dni, na zapalenie żył pępką. 72 Marya Koział, dz., l. 3¹/₁₂, na katar żołądkowy. 73 Michał Daszkowski, dziecko, l. 2⁶/₁₂, na ospę. 74 Rozalia Onyszkiewicz, dz., l. 3, na ospę. 75 Franciszka Seits, dz., l. 3, na ospę. 76 Kazimierz Blicharski,

dz., l. 1¹/₁₂, na ropnię. 77 Józefa Kosztan, dz., l. 1²/₁₂, na biegunkę. 78 Teresya Szpala, dz., l. 8¹/₁₂, na konwulsyę. 79 Antoni Kucharski, dziecko, l. 2¹/₁₂, na konwulsyę. 80 Antoni Otto, dz., l. 1¹⁰/₁₂, na konwulsyę. 81 Marya Magera, dz., l. 2¹/₁₂, na konwulsyę. 82 Władysław Diabniak, dz., l. 3¹/₁₂, na konwulsyę. 83 Marya Czarnecka, dz., 7 godzin, na brak sił żywotnych. 84 Jan Bielecki, dz., 1¹/₂ godziny, na brak sił żywotnych. 85 Józef Olearczyk, dz., 1¹/₂ godziny, na brak sił żywotnych. 86 Tomasz Szklarz, inwalid, l. 64, ze starości. 87 Matiasz Dziki, inwalid, l. 61, na tuberkuly. 88 Dmytro Zalipka, inwalid, l. 58, na tuberkuly. 89 Józef Królikowski, inwalid, l. 37, na tuberkuly. 90 Józef Bodak, inwalid, l. 63, ze starości.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu maju 1871:

	Miejsce targu:									
	Zalcut		Przeworsk		Leżajsk		Andrychów		Wedowice	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austriacką									
Mec pszenicy	5 67	5 40	5	—	5 80	5 50				
„ żyta	3 70	3 52	3	—	3 96	3 64				
„ jęczmienia	2 77	2 55	2 30	—	3 25	2 90				
„ owsa	2 27	2 3	2	—	2 4	1 96				
„ grochu	3 68	4 53								
„ hreczki										
„ kukurudzy					4 38					
„ ziemniaków	1 50		1 20	—	1 40	1 40				
Cetnar siana	1 50		1 30	—	1 72	1 70				
Sąg drzewa twardego	9	—	10	—	8	—	8	—	8	—
„ „ miękkiego	7	—	7	—	6	—	6 30	—	5 50	—
Funt mięsa wołowego	—	16	—	16	—	15	—	19	—	24
Miara wina					80					
„ piwa					16					
Wyrobnik z wiktem	—	20	—	20	—	—	—	—	—	30
„ bez wikt	—	50	—	40	—	—	—	—	—	60

(Nadesłane.)

Odezwa.

Podczas gdy inne miasta i miasteczka na około w znaczne targi roczne, tak zwane „jarmarki“ obfitują, miasto Halicz u siebie nigdy jarmarków nie widzi, chociaż do odbywania tychże prawo i wszelkie warunki miejsca ku temu bardzo dogodnie posiada.

Główną przyczyną braku jarmarków w Haliczu, był dawniej brak gościńców i stałej komunikacyi przez Dniestr, lecz już od r. 1854 gdy gościńiec przez Halicz zbudowanym został, a tem więcej od r. 1858 w którym most na Dniestrze stanął, te przeszkody nie istnieją; potrzeba więc tylko udziału kupców, handlarzy i innej w jarmarkach udział biorącej publiczności, a mogą się tu najpiękniejsze jarmarki odbywać.

Miasto Halicz posiada przywilej na cztery jarmarki, które przypadają dnia 5. lipca, 12. października, 7go stycznia i 5go kwietnia, i postara się o koncesyę jeszcze na ośm jarmarków, tak aby co miesiąca jeden jarmark mógł się odbyć.

Pod względem dogodności i stosowności miejsca do odbywania jarmarków, mało które miasto w tej części kraju naszego, z Haliczem na równi stanąć może — Halicz bowiem stanowi środkowy punkt między Lwowem i Bukowiną, Podolem i Podgórzem karpackiem; przez Halicz idzie najprościejszy i najlepszy gościńiec z Lwowa do Czerniowca, z którym łączy się w Haliczu gościńiec Sielecko-Zaleszczycki i gościńiec z Kałuszą i Wojniłowa.

Oprócz tych gościńców buduje się jeszcze jeden, a mianowicie od strony Podola to jest z Monasterzysk do Halicza; przez Halicz idzie kolej żelazna Lwowsko-Czerniowiecko-Jaska, której dworzec w miejscu leży, co dla ładujących towary wielką dogodność stanowi; Halicz leży na równinie i jest tak suchym miejscem, że tu nawet w czasie słońca błota prawie niema, ma obszerne place na targowiska dla bydła, koni i trzody, ma dobrą wodę, obszerne pastwiska i łąki a zatem i siana na sprzedaż w każdej porze roku pod dostatkiem; nie braknie też w Haliczu domów zajezdnych z stacyami i stajniami; w miejscu mamy dobrze uorganizowany urząd miejski z odpowiednią liczbą straży policyjnej; jest tu sąd powiatowy i posterunek żandarmeryi, każdy gość jarmarczny dozna więc wszelkiej potrzebnej pieczy i ułatwienia, a przytem wolnym będzie od wszelkich niedogodności jakie gdzieindziej istnieją.

W obec takich warunków potrzeba więc tylko rozbudzenia chęci w publiczności, aby się w Haliczu gromadziła i odbywała jarmarki, a mamy to przekonanie, że jeźliby się w Haliczu tylko jeden jarmarek udał, następne byłyby już chętnie zwiadczaue.

Podając tę odezwę do powszechnej wiadomości, zapraszamy niniejszem uprzejmie kupców handlujących byłdem rogatem, koźmi, trzodą i innymi towarami jako też i inną w jarmarkach zwykle udział biorącą publiczność na jarmarki do Halicza a mianowicie

(1337 1—3) Obwieszczenie.

L. 10038. Dnia 21. czerwca b. r. wejdzie w Lubieniu pod Myślenicami urząd i stacya pocztowa w życie i otrzyma połączenie zapomocą szybkowozów Kraków-Szczawnica.

Okręg doręczenia ogranicza się na miejscowość Lubień.

C. k. krajowa dyrekcyja poczt.

Lwów, dnia 10. czerwca 1871.

Grundmachung.

Nr. 10038. An 11ten Juni l. J. tritt in Lubien bei Myślenice ein f. f. Postamt und Poststation ins Leben und erhält die Postverbindung mittelst der Walfahrt Krakau-Szczawnica

Der Bestellungsbezirk wird auf den Ort Lubien befränkt.

Von der f. f. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 10. Juni 1871.

(1338 1—3) E d y k t.

L. 2518-4498. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy 7000 zł. w. a. z procentem po 5 procent od 1. maja 1866 r. bieżącym i 3000 zł. wal. a. przez pp. Anielę Gorgońską, Salomeę Bańkowską, Gabryelę Dobrzańską i Emilię Zagórską przeciw pani Michalinie Dobrzyńskiej nakazem zapłaty z dn. 19. września 1866 l. 11124 wygranych, tudzież kosztów sądowych i egzekucyjnych poprzednio w kwotach 26 zł. 35 kr., 7 zł. 52 kr., 15 zł. 51 kr., 11 zł. 17 kr., 4 zł. 86 kr. 110 zł. 10 kr. w. a., obecnie zaś w kwocie 51 zł. 17 kr. w. a. przyznanych, dozwolona tutejszo-sądowa uchwała z dnia 20go lipca 1870 r. l. 5750 egzekucyjna sprzedaż części dóbr Jawornika ruskiego „Dolna i Przysada“ zwanych, w powiecie Bireckim położonych, przedtem p. Michaliny Dobrzyńskiej, obecnie zaś p. Nechy Grünkraut własnych, ponownie się rozpisuje, i takowe z uwagi, iż na pierwszych dwóch terminach żaden chęć kupienia mający się nie zgłosił, obecnie w jednym li terminie, a to w dniu 17go lipca 1871 o 10. godzinie przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym się odbędzie, pod następującymi lepszymi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa 17537 zł. w. a., gdyby jednak nikt z kupujących tej sumy nie ofiarował, natenczas te dobra sprzedane będą poniżej tej ceny za jakąkolwiek sumę.

2. Każdy chęć kupienia mający ma przed rozpoczęciem licytacji złożyć do rąk komisji licytacyjnej wadium do ilości 1000 zł. w. a., a to albo w gotówce albo w książeczkach galic. kasy oszczędności, albo w listach zastawnych galic. Banku hipotecznego Towarzystwa kredytowego, albo nareszcie w galic. obligacjach indemnizacyjnych z kuponami, jednakże obligacje i listy wedle ostatniego kursu w gazecie lwowskiej notowanego, nigdy zaś wyżej ich wartości nominalnej, któreto wadium, jeżeli w gotówce złożone będzie, najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowanem, innym zaś licytantom po skończonej licytacji zwróconem zostanie.

3. Chęć kupienia mający, mogą akt oszacowania i wyciąg tabularny tych sprzedac się mających dóbr w registraturze tusądowej przejrzeć lub odpisać.

O czem zawiadamia się strony sporujące, tudzież wszystkich wierzycieli hipotecznych, a to z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu i życia niewiadomych Jana i Franciszkę małżonków Michlików i t. chęć z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, jakoteż i wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 6. listopada 1869 do tabuli wejszli, albo którymby z jakiegokolwiek przyczyny niniejsza uchwała licytacyjna wcześniej albo całkiem doręczoną być nie mogła, przez edykta i przez kuratora na ten cel do wszystkich dalszych czynności w tej sprawie egzekucyjnej w osobie p. adwokata Dra. Illasiewicza z substytucją p. adwokata Dra. Skałkowskiego ustanowionego.

Przemyśl, dnia 10. maja 1871.

(1339 1—3) Obwieszczenie.

Nr. 2652 cyw. C. k. sąd obwodowy Rzeszowski obwieszcza, iż celem zaspokojenia sumy Helenie Gozdowicz w kwocie 1476 złr. 82 1/2 ct. w. a. wraz z procentem 5% od 11 lipca 1864 bieżącym, należącej się i innymi przyn. jedna trzecia część dóbr Rakszawa ut dom. 288 pag. 31 n. 9 haer. pierwszej pp. Stanisława i Anny Majerskich. teraz zaś ut dom. 288 pag. 44 n. 20 haer. Edwarda Blumenthala własna, w drodze przymusowej w dwóch terminach, to jest: 19. lipca 1871 i 24. sierpnia 1871 każdą razą o godzinie 10 zrana w tutejszym sądzie pod następującymi warunkami sprzedaną zostanie:

1. Za cenę wywołania wyznacza się cena szacunkowa w kwocie 29827 złr. 15 ct. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający, złożyć ma do rąk komisji licytacyjnej jako wadium kwotę 2984 złr. w. a. tj. 10% ceny szacunkowej w gotówce albo w papierach rządowych lub publicznych listach zastawnych kurs na giełdzie lwowskiej mających w wartości kursu wyszczególnionego w ostatnim numerze „Gazety lwowskiej“.

3. Po ukończeniu licytacji wadium najwięcej ofiarującego zatrzymane, zaś innym licytującym zwrócone zostanie.

4. Akt oszacowania, ekstrakt hipoteczny i warunki licytacyjne mogą być w tutejszo sądowej registraturze przeglądnięte.

Rzeszów, dnia 26. maja 1871.

(1340 1—3) Obwieszczenie.

Nr. 2576 cyw. C. k. sąd powiatowy w Gorlicach wiadomo czyni, że stosownie do wezwania c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu z dnia 14. marca 1871 do L. 1410 na zaspokojenie wierzytelności Racheli Lambekowej przeciw Rachmilowi Schynaglowi wyprawowanej w sumie 400 złr. w. a. z odsetkami po 6% od dnia

2. czerwca 1866 i kosztami w kwotach 10 złr. 21 ct., 7 złr. 64 1/2 ct., 8 złr. 50 ct. i 10 złr. 86 ct. jakoteż z kosztami egzekucyjnymi w kwocie 16 złr. 21 ct. w. a. sprzedaż licytacyjna połowy realności pod Nr. 94 w Gorlicach położonej, według Tabuli miejskiej Tom. III pag. 219 n. 25 haer. Rachmiela Schynagla własnej na terminach dnia 19. lipca i 21. sierpnia 1871 o godzinie 10 zrana w sądzie tutejszym pod następującymi warunkami odbędzie się:

1. Za cenę wywołania połowy realności w Gorlicach pod Nr. k. 94 położonej, stanowi się kwotę 1517 złr. 5 ct. w. a. niżej której ta realność w wyznaczonych dwóch terminach sprzedaną nie będzie.

2. Każdy chęć kupna mający ma przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisji licytacyjnej wadium w kwocie 152 złr. w. a. złożyć, a to albo w gotówce albo w obligacjach rządowych lub w listach zastawnych galicyjskich, które według ostatniego kursu giełdy wiedeńskiej policzone będą. Złożone wadium nabywcy zatrzymane, innym zaś licytantom zwróconem będzie.

3. Gdyby na pierwszych dwóch terminach, kupiciel wyżej ceny szacunkowej lub przynajmniej za ceną tą nie znalazł się, tedy do ułożenia warunków ułatwiających, termin na dzień 23. sierpnia 1871 o godzinie 9 zrana w tutejszym sądzie wyznacza się, na który wszystkich wierzycieli hipotecznych powołuje się.

Reszta warunków licytacji, wyciąg tabularny, opis i szacunek w mowie będącej połowy realności w tutejszej registraturze przejrzane lub odpisane być mogą.

O czem obie strony tudzież wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, zaś niewiadome z imienia i miejsca pobytu siostry Kazmierza Turckiego tudzież tych wierzycieli, którymby z jakiegokolwiek przyczyny uwiadomienia w sprawie tej egzekucyjnej sprzedaży, jakoteż w następującej rozprawie względem rozdzielienia ceny kupna wcale albo w należytych czasie doręczone być nie mogły, nakoniec tych wszystkich, którzyby po dniu 21. sierpnia 1870 prawo hipoteki lub inne prawa rzeczowe na tej połowie realności pod Nr. 94 w Gorlicach uzyskali, przez edykta tudzież przez kuratora dla nich w osobie p. Adama Żurowskiego z zastępstwem p. Edwarda Łozińskiego ustanowionego zawiadamia się

Z c. k. Sądu powiatowego

Gorlice, dnia 26. maja 1871.

(1342 1—3) E d y k t.

L. 27383. Ze strony c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie podaje się do wiadomości, że celem ogłoszeń wciągnięć do rejestru handlowego na rok 1871 dziennik urzędowy Gazety wiedeńskiej, tudzież Gazeta lwowska postanowione zostały.

Lwów, dnia 31. maja 1871

(1343 1—3) Obwieszczenie.

L. 21120. W celu zabezpieczenia wykonania rekonstrukcyi gościńca Lwowsko-Brodzkiego w 636 5/8 dłużej przestrzeni l. i 2. części 11tej mili w okręgu budowniczym Złoczowkim, odbędzie się dn. 10. lipca 1871 o godzinie 12. w południu w c. k. Starostwie Złoczowskiem licytacja zapomocą pisemnych ofert.

Cena fiskalna robót wykonać się mających wynosi 9564 zł. 9 kr. w. a.

Blizsze warunki przeglądnięć można w wymienionem c. k. Starostwie w godzinach urzędowych, dokąd także wniesione być mają pisemne oferty, zaopatrzone w 5proc. wadium najdalej aż do powyższego terminu.

Oferty nie ułożone według przepisów lub podane po terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 10. czerwca 1871.

(1345 1—3) E d y k t.

L. 64584. C. k. sąd krajowy lwowski uwiadamia wszystkich tych, którzy jakoweś pretensye na jurydyce czyli folwarku Gabryelówka w powiecie lwowskim położonym, zabezpieczone mają, że za czynsze emfiteutyczne i robocizną, które w tej jurydyce istniały, kapitały indemnizacyjne w kwotach 252 zł. 20 kr. i 12 zł. 27 1/2 kr. m. k. obliczone zostały, że zarazem wprowadza się postępowanie sądowe celem przyznania rzeczonemu kapitału, a względnie zaliczki na ten kapitał.

Wzywa się przeto wszystkich wierzycieli, których pretensye na hipotece rzeczonemu folwarku są zabezpieczone, ażeby zgłoszenia swoje przez protokół podawczy tutejszego sądu krajowego wnieśli, z wymienieniem swojego imienia i nazwiska, miejsca zamieszkania (Nr. domu), a względnie swojego pełnomocnika, który się legalizowanem pełnomocnictwem wykazać ma, z wymienieniem hipotekowanej wierzytelności tak co do kapitału jak i procentów, o ile tym ostatnim równe pierwszeństwo z kapitałem przysłuży, z oznaczeniem pozycji, jaką zgłoszona pretensya w księgach tabularnych zajmuje, a w razie gdyby zgłaszający się po za obrębem tego sądu krajowego przemieszczał z wymienieniem pełnomocnika w tymże obrębie mieszkającego, któryby do odbierania wezwań sądowych upoważniony był, gdyż w razie przeciwnym takowe tylko przez pocztę do zgłaszającego się z równym skutkiem ekspedowane zostaną, jak gdyby do własnych rąk. Zgłoszenia te tem pewnej do dnia 15go sierpnia 1871 wniesione być mają, gdyż inaczej wierzyciel niezgłaszający się przy terminie do przesłuchania osób interesowanych w swoim czasie wyznaczyć się mającym już więcej słuchanym nie zostanie i tak uważanym będzie, jakoby na przekazanie swej pretensyi na kapitał indemnizacyjny w miarę porządku jemu przysługującego się zgadzał, a oraz prawo wnoszenia zarzutów lub jakiegokolwiek środka prawnego przeciw porozumieniu się interesentów w myśl §. 5 pat. z 25. września 1850 skutecznemu utraci pod przypuszczeniem, że jego pretensya w miarę porządku księgami hipotecznymi wykazanego na kapitał indemnizacyjny przekazaną lub miarę §. 27 ces. patentu z 8go listopada 1853 przy gruncie zabez-

pieczoną została.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 1. kwietnia 1871.

(1346 1—3) E d y k t.

L. 10853. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Wolfa Birnbauma, z miejsca pobytu i zamieszkania niewiadomego, że przeciw niemu p. Gitla Bazes pod dniem 7go czerwca 1871 do l. 10833 wniosła pozew wekslowy o 100 zł. w. a. z przyn., w załatwieniu tegoż pozwu wydany został pod dniem 9 czerwca 1871 do l. 10853 nakaz zapłaty.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Wolfa Birnbauma nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy do celu zastępowania pozwanego p. Wolfa Birnbauma, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego p. adwokata krajowego Dra. Hajdukiewicza, dodając mu zastępcę w osobie p. adwokata Dra. Starzewskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków użył, w razie bowiem przeciwnym wyniku z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 9. czerwca 1871.

(1347 1—3) E d y k t.

L. 10854. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Katarzynę Zielińską z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niej p. F. R. Günzlingowa pod dniem 7. czerwca 1871 do l. 10854 wniosła pozew, w załatwieniu tegoż pozwu wydanym został nakaz płatniczy z dnia 9. czerwca 1871 do l. 10854.

Gdy miejsce pobytu pozwanej p. Katarzyny Zielińskiej nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy do celu zastępowania pozwanej p. Katarzyny Zielińskiej jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jej tutejszego pana adwokata Dra. Hajdukiewicza z substytucją p. adwokata Dra. Kańskiego kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sama stanęła lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi krajowemu doniosła, w ogóle, aby wszelkich możebnych do obrony środków użyła, w razie bowiem przeciwnym wyniku z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków, dnia 9. czerwca 1871.

(1333 2—3) E d y k t.

Nr. 4804. C. k. sąd deleg. miejski w Krakowie dozwala po prawomocnem przeprowadzeniu l. i 2. stopnia egzekucyi, celem zaspokojenia sumy 200 złp. czyli 50 złr., 200 złp., 200 złp. i 200 złp. z 4% procentami zwłoki od dnia zapadłej a nie uiszczonej raty — aż do dnia rzeczywistej zapłaty w monecie srebrnej, grubej courant polskiej, albo też w banknotach austriackich — wedle kursu banknotów do powyższej monety srebrnej grubej, dalej kosztów przyznanych w kwotach 9 złr. 58 ct., 4 złr. 37 ct., 6 złr. 62 ct., 5 złr. 65 ct. i 6 złr. 12 ct. w. a. oraz i kosztów obecnie się przysługujących w ilości 6 złr. 51 ct. — egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytację wszystkich przedmiotów protokołem z dnia 30. września 1869 objętych, a małżonków Maryanny i Jana Rożków własnych — tudzież gospodarstwa gruntowego pod L. 14 w Batowicach położonego Maryanny i Jana Rożków własnego, protokołem z 30. września 1869 opisanego, zaś protokołem z 16. lutego 1870 oszacowanego — pod następującymi przez strony proponowanymi — stósownie zmodyfikowanymi warunkami:

1. Gospodarstwo w Batowicach pod L. 14 położone, składające się z domu mieszkalnego, z zabudowań obejmujących stajnie, chlewy, stodołę i dwa sąsiedki, oszacowane na 550 złr., tudzież gruntów 40 morgów obejmujących, oszacowanego na 6000 złr. w. a. sprzedane będzie osobno, zaś zajęte i oszacowane bydło, ziemiopłody i ruchomości każde osobno, lecz wszystko sprzedane będzie w jednym dniu licytacyjnym tj. dnia 6. lipca 1871 i dnia 3. sierpnia 1871 o godzinie 10 zrana i to w Batowicach pod L. 14, w których to dwóch terminach przedmioty mające być sprzedane, niżej ceny szacunkowej sprzedane nie będą.

Gdyby na pierwszych dwóch terminach licytacyjnych gospodarstwo i ruchomości wyżej ceny szacunkowej lub za takową sprzedanem być nie mogły, natenczas wyznacza się termin 3. licytacyjny na dzień 24. sierpnia 1871 o godzinie 10 zrana — na którym to terminie gospodarstwo wraz z ruchomościami nawet niżej ceny szacunkowej — najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

2. Za cenę wywoławczą całego gospodarstwa stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 6550 złr. w. a. zaś reszty przedmiotów mających być sprzedanymi cena szacunkowa, wedle protokołu oszacowania z dnia 16. lutego 1870 l. 3697 każdego z pojedynczych przedmiotów.

3. Każdy mający chęć kupienia samego gospodarstwa, ma złożyć przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisarza sądowego 10 część ceny szacunkowej jako wadium w kwocie 655 złr. w gotówce lub też w obligacjach za wadium służyć mogących wedle kursu dnia w którym licytacja się odbędzie. — Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze c. k. sądu del. miejskiego w Krakowie.

Kraków, dnia 30. kwietnia 1871.

(1322 2—3)

E d y k t.

L. 25607. Ze strony c. k. sądu krajowego wzywa się posiadaczy obligacji indemnizacyjnych wschodniogalicyskich No. 21474, 36481, 38794, 38795 i 38796, każdej po 100 zł. z kuponami, z których pierwszy d. 1. listopada 1870, zaś ostatni dnia 1. listopada 1873 jest płatny, ażeby obligacje indemnizacyjne w przeciągu trzech lat od dnia 1. listopada 1871 licząc, kupony 1. listopada 1870 i z 1. maja 1871 w przeciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni od dnia ogłoszenia edyktu obecnego rachując, nakoniec kupony od dnia 1. listopada 1871 po dzień ostatniego października 1873 bieżące, w przeciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni od dnia płatności dotyczącego kuponu licząc c. k. sądowi krajowemu okazali, ile ze po bezwocnym upływie nadmienionych terminów, obligacje indemnizacyjne, a względnie kupony za umorzone uznane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 27. maja 1871.

(1323 2—3)

E d y k t.

L. 29948. C. k. sąd krajowy we Lwowie na prośbę p. Józefy z hr. Komorowskich Ulenieckiej wzywa posiadaczy następujących dokumentów: skryptu z dnia 1. marca 1822, na sumę 1000 dukatów hol. opiewającego, przez Józefa Ulenieckiego na rzecz Ludwika Lisowskiego zeznanego, w tabuli krajowej galicyjskiej Instr. 223. pag. 319 ingrosowanego, tudzież wydanych w sprawie Ludwika Lisowskiego przeciw Józefowi Ulenieckiemu o też sumę 1000 hol. dukatów z przyna. wyroków, mianowicie byłego c. k. sądu szlacheckiego lwowskiego z dnia 28. czerwca 1824 l. 8802 i byłego c. k. sądu apelacyjnego lwowskiego z dnia 23. listopada 1824 l. 18915, w tabuli krajowej galicyjskiej Instr. 290. pag. 71 ingrosowanych, nakoniec cesy z d. 27. marca 1841 przez Wincentego Ulenieckiego na rzecz Józefy z hr. Komorowskich Ulenieckiej wystawionej, do sum 1000 dukatów, 1000 zhr. m. k., 1400 zhr. m. k., 1000 zł. w. w., 2750 zł. w. w., 200 dukat., 800 kukat., 200 dukatów z przynależnościami się odnoszącej, w tabuli krajowej galic. Instr. 492. pag. 120 ingrosowanej, ażeby dokumenta dopiero poszczególnione tem pewniej w przeciągu roku przedłożyli, gdyż w przeciwnym razie takowe zaamortyzowane, to jest za nieistniejące uznane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 6. czerwca 1871.

(1324 2—3)

E d i k t.

Nr. 60819. Vom f. f. Landes- als Handelsgericht in Lemberg wird dem, dem Wohnorte nach unbekanntem Hr. Ch. N. Sand mit Befehl Edicte bekannt gemacht, daß gegen ihn mit dem Befehle vom 30. November 1870 Z. 60819 wegen Zahlung einer Befehlsforderung von 376 fl. öst. W. eine Zahlungsauffage erlassen wurde, und daß für denselben Hr. Landes-Advocat Dr. Schrenzel mit Substituierung des Herrn Landes-Advocaten Dr. Hönigsmann zum Curator bestellt und demselben die Befahnte Zahlungsauffage zugestellt wurde.

Lemberg, den 30. November 1870.

(1326 2—3)

E d y k t.

Nr. 29584. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszem Leobi Jacoba, którego miejsce pobytu jest niewiadomem, że na prośbę Mendla Jacoba przeciw niemu na podstawie weksłu z daty Galatz dnia 7. marca 1871 na 3000 zhr. opiewającego nakaz zapłacenia sumy wekslowej 3000 zhr. dnia 31. maja 1871 do l. 29584 wydany został, że dla niego kuratora w osobie p. adw. Dr. Sokala z zastępstwem p. adw. Dr. Rappaporta postanowiono, i temuż nakaz ten doręczono, i że rzeczą jego będzie, temuż kuratorowi potrzebną informację udzielić, lub innego zastępcę sobie wybrać, i o tem sądowi donieść.

Lwów, dnia 31. maja 1871.

(1327 2—3)

E d y k t.

Nr. 3611. C. k. miej. del. sąd powiatowy dla okolic miasta Lwowa Sek. II niniejszem rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności Amalii Mickiewicz przeciw Feliksowi i Annie Niedzielskich w kwocie 1800 zhr. m. k. z pn. przymusową sprzedaż odbędzie się egzekucyjna licytacja ut Dom. 9 p. 209 n. i haer. do Feliksa Niedzielskiego należącej realności pod l. 99 w Kleparowie położonej z nowo wybudowanego domu i gruntu pod L. top 158/196 się znajdującego 1020⁰ z wyłączeniem zaś 28 sążni⁰ pod kolej Lwowsko-Brodzką wziętych na teraz tylko 992 sążni⁰ obejmującego w dwóch terminach na dniu 19. lipca i 31. sierpnia 1871 każdą razą o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie odbyć się mająca.

Cenę wywołania służyć będzie wartość szacunkowa 3000 zhr. w. a. — Zakład (wadium) wynosi 300 zhr. w. a. — Blizsze warunki tej licytacji przejrzeć można w tusadowej registraturze.

O czem wiadomych z pobytu wierzycieli pp. Apolonie, Zofię, Annę, Karolinę z Niedzielskich tudzież Pawline Niedzielską zameż. Lotocką przez kuratora Dr. Sermaka, Eugeniusza Łazowskiego i tegoż z pobytu niewiadomych spadkobierców, tudzież wszystkich, którzyby po 19. kwietnia 1871 do tabuli gruntowej weszli, nakoniec tych którymby niniejsza uchwała nie mogła być doręczoną, do rąk kuratora Dr. Jana Dobrzańskiego zawiadamia się.

Lwów, dnia 5. czerwca 1871.

(1329 2—3)

Obwieszczenie

Nr. 20992. W celu zabezpieczenia dostawy materiału do pokrywania gościńców państwowych w obrębie budownictw Stanisławowskim na trzyletni przeciąg czasu tj. na rok 1872, 1873 i 1874 odbędzie się dnia 5. lipca 1871 r. w południe w c. k. starostwie Stanisławowskim licytacja za pomocą ofert.

Rzeczona dostawa wynosi na rok 1872 razem 3350 pryzm w cenie fiskalnej 14135 zł. 85 ct. w a.

Blizsze warunki licytacji można przegladnąć w wymienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty na cały trzyletni okres czasu, lub też tylko na r. 1872 zaopatrzone w 5% wadium z wyrażeniem cen nietylko cyframi, ale też i literami przed wskazanym terminem wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów lub nie podane w terminie, nie znajdują uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 7. czerwca 1871 r.

(1330 2—3)

Obwieszczenie.

Nr. 18335. Celem zabezpieczenia wykonania budów konserwacyjnych w latach 1871-72-73 na gościńcach państwowych w okręgu budownictw Kołomyjskim od będzie się na dniu 7. lipca r. b. w c. k. starostwie w Kołomyi publiczna licytacja przez oferty.

Cena fiskalna robót na rok 1871 do wykonania przeznaczonych wynosi 7526 zhr. 6¹/₂ ct. w. a.

Warunki licytacyjne budowli tych dotyczące jak nie mniej sumaryczny kosztorys i ceny jednostkowe, przejrzanymi być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. starostwie, — gdzie też oferty w 5% wadium zaopatrzone na cały trzyletni przeciąg czasu lub też tylko na rok 1871 i to na wszystkie gościńce razem lub też tylko na pojedyncze sekcje drogowe w powyższym terminie najdalej do godziny 12 w południe wniesione być mają.

Oferty spóźnione lub nie ułożone według przepisów uwzględnione nie będą.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 9. czerwca 1871 r.

(1331 2—3)

E d y k t.

L. 2542. C. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem spadkobierców masy leżącej s. p. Anny Józefy dw. im. Dziwanowskiej czyli Niny Wallberg zamężnej Seeler, iż przeciw teje p. Aleksander Kosakiewicz pod dn. 13. maja 1871 do l. 2542 wniósł pozew o uznanie prawa pobierania dożywotniej rocznej pensji 450 zł. wal. a. za zgasłe i z dóbr Bobowa cum attinent wyekstabilować się mające z prośbą o adnotację tabularną tegoż pozwu, w załatwieniu którego termin do ustnej rozprawy na dzień 30. sierpnia 1871 o godzinie 10. zrana wyznaczony został.

Gdy pozwani spadkobiercy masy leżącej s. p. Anny Józefy dw. im. Dziwanowskiej czyli Niny Wallberg zamężnej Seeler ces. król. sądowi nie są wiadomi, przeto ces. król. sąd w celu zastępowania pozwanej strony na koszt i niebezpieczeństwo teje tutejszego pana adwokata Dra. Zielińskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Jarosza kuratorem ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż. oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzieliłi, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem ces. król. sądowi donieśli, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 16. maja 1871.

(1334 2—3)

E d y k t.

Nr. 3382 cyw. C. k. sąd delegowany miejski powiatowy dla spraw cyw. w Rzeszowie niniejszem wiadomem czyni, iż celem zaspokojenia pretensyi Izaka Holloschütza przeciw Wojciechowi i Franciszce małż. Wilkom wywalczonej w kwocie 75 zhr. w. a. z 6% procentami zwłoki od dnia 14. lutego 1870 bieżącymi oraz już przyznanymi kosztami w kwotach 5 zhr. i 2 zhr. 52 ct. w. a. oraz celem zaspokojenia pretensyi tegoż samego wierzyciela jako cessionariusza Mojżesza Laufbaha w kwocie 2¹/₂ zhr. w. a. wraz z procentami zwłoki po 6% od dnia 18. lipca 1869 bieżącymi oraz przyznanymi już kosztami 5 zhr., 2 zhr. 24 ct. i 6 zhr. 96 ct. w. a. obecnie przyznającymi się kosztami egzekucyjnymi w umiarkowanej ilości 4 zhr. 91 ct. w. a. egzekucyjna sprzedaż realności pod L. 77 w Ruskiej wsi położonej ciała tabularnego nie stanowiącej a dłużników Wojciecha i Franciszki mał. Wilków własnej w drodze publicznej licytacji w sądzie tutejszym się odbędzie w trzech terminach a to: 3. lipca 1871, 3. sierpnia 1871 i 4. września 1871 każdą razą o 9 godzinie zrana z tym dodatkiem, iż realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową sprzedaną będzie pod następującymi warunkami:

1. Cenę wywołania ustanawia się w wysokości szacunkowej 450 zhr. w. a.

2. Chęć kupienia mający winni przed przystąpieniem do licytacji złożyć do rąk komisji licytacyjnej tytułem wadium 10% ceny szacunkowej tj. kwotę 45 zhr. w. a. Po ukończonej licytacji wadium najwięcej ofiarującego zostanie zatrzymanem, innym zaś licytantom zwróconem.

3. Najwięcej ofiarujący winien jest ofiarowaną cenę kupna w dniach 30 po prawomocności uchwały akt licytacyjny do sądowej wiadomości przyjmującej do sądu w gotówce złożyć, poczem mu dekret własności wydany będzie i wprowadzenie we fizyczne posiadanie nabytej realności na żądanie i koszt jego nastąpi.

Protokół zastawowego opisanie rzeczonych realności tudzież protokół oszacowania teje i resztę warunków licytacyjnych w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć można.

Rzeszów, dnia 24. maja 1871.

(1335 2—3)

E d y k t.

L. 1797. C. k. sąd zawiadamia niniejszym edyktem panią Emilię Rodkiewiczową, że przeciw niej Antoni Terlecki o rozwiązanie kontraktu dzierżawnego z

dnia 19. kwietnia 1869 o zapłacenie 187 zł. 50 kr. i 187 zł. 50 kr. w. a. wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu wyznaczony na audyencję termin na 10go lipca 1871 o godzinie 9. zrana.

Gdy miejsce pobytu pozwanej wiadome nie jest, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanej jak również na koszt i niebezpieczeństwo teje tutejszego adwokata Dra. Karchezego kuratorem nieobecne ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwaną, aby w wyż. oznaczonym czasie albo sama stanęła lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy wręczyła, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi doniosła, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Stryj, dnia 6. maja 1871.

(1336 2—3)

E d y k t.

L. 22083. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszem p. Iwona hr. Załuskiego z pobytu niewiadomego, że w skutek wniesionego przeciw niemu podania p. Witolda Wolańskiego nakaz zapłaty na sumę wekslową 4000 zł. w. a. z procentami 6proc. od dnia 18. czerwca 1870 i kosztami sądowymi 12 zł. 7 kr. wal. a. uchwałą z dnia 7go grudnia 1870 l. 62291 wydany i p. adwokatowi Drowi. Madejskiemu jako dekretem z dnia 21. stycznia 1871 l. 1028 mianowanemu kuratorowi doręczony został.

Lwów, dnia 17. maja 1871.

(1314 3—3)

E d y k t.

L. 3007. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem spadkobierców s. p. Ignacego Smolskiego: Antoniego Gąsowskiego, Jakóba Gąsowskiego, Michała Gąsowskiego, Tomasza Gąsowskiego, Katarzynę z Gąsowskich Hermanową, Elżbietę z Gąsowskich Sieratową vel Sieraskimową, Zofię z Smolskich Piramowiczową i Maryannę z Brześcińskich Smolską, że przeciw tymże Adryan August Amalryk tr. imion hrab. Mailly właściciel dóbr Sędziszowa z przyległ. wspólnie z Ksawerą, Bronisławem i Konstancją hr. Stadnickimi wniósł pozew o wykreślenie ze stanu biernego resztującej ceny kupna dóbr Sędziszowa z przyległ. z tabuli płatniczej przez c. k. sąd szlachecki w Tarnowie pod dnem 31. grudnia 1836 l. 7903 i 13547 wydanej, sum 683 duk. hol., 2 zhr. 33³/₄ kr. m. k., 102 duk. hol., 2 zhr. 42 kr. m. k., w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 2. sierpnia 1871 wyznaczony został.

Gdy zapoznani z życia i miejsca pobytu są niewiadomymi, przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanych, jak również na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego pana adwokata Dra. Kostheima kuratorem nieobecnych ze zastępstwem p. adwokata Dra. Rybickiego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż. oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzieliłi lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi obwodow. donieśli, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Rzeszów, dnia 26. maja 1871.

(1341)

Sprostowanie.

L. 3007. W edykcie c. k. sądu obwodowego rzeszowskiego z dnia 26. maja 1871 l. 3007, w sprawie (do) kupna, ogłoszony w Nrach. 134 i 135 „Gazety Lwowskiej“ do l. ms. 1314, odracza się termin z dnia 26. lipca 1871 na 2. sierpnia 1871.

Z c. k. sądu obwodowego.

Rzeszów, dnia 14. czerwca 1871.

(1315 3—3)

E d y k t.

L. 1418. C. k. sąd powiatowy w Jasle zawiadamia Emila Dworzaka (syna) z miejsca pobytu niewiadomego, iż w celu doręczenia mu rezolucyi z dnia 15. stycznia 1871 l. 2826 w sprawie Władysława i Aleksandra bar. Lewartowskich przeciwko niemu o dozwoleńie sekwestracji dóbr Zimnowoda, Glinik czyli Gniliček i Roztoki mianowano kuratora dla niego w osobie c. k. notariusza w Jasle Apolinarego Przyłęckiego i temuż rzeczoną rezolucję doręczono.

Jasło, dnia 5. czerwca 1871.

(1319 3—3)

E d y k t.

Nr. 4266. C. k. sąd obwodowy w Samborze wiadomo czyni Maryannie Romanowiczowej, iż przeciw niej Izak i Sara małżonkowie Steuermann dnia 15. kwietnia 1871 do l. 4266 wnieśli pozew o uznanie własności połowy realności pod Nr. 122 dz. Prz. w Samborze i zaintabulowanie ich za właścicieli teje, w załatwieniu którego pozwu wyznaczony został do słownej rozprawy termin na dzień 30. czerwca 1871 o godz. 10. rano.

Ponieważ wyżej wymieniona pozwana z życia i miejsca pobytu jest niewiadoma, przeto ustanowił sąd dla niej, a wrazie jej śmierci dla jej z nazwiska, życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców kuratora w osobie tutejszego adwokata krajowego p. Dr. Ehrlich, z zastępstwem przez p. adw. kr. Dr. Kohn, z którym rozprawa przeprowadzona będzie.

Upomina się więc pozwanych, aby wszelkie środki do obrony wcześniej użyli, inaczej bowiem skutki zaniedbania sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Sambor, dnia 2. maja 1871.

Ad 1310.

Sprostowanie.

W edykcje c. k. sądu krajowego jako handlowego w Krakowie z dnia 30. maja 1871 l. 10193 dotycznie ogłoszenia zaprotokolowania firmy umieszczonym w numerze 135 Gazety lwowskiej, do l. ins. 1310, ma stać nie **Rappoport** ale **Rapopot**.
Kraków, dnia 14. czerwca 1871.

Erkenntnis.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Straßachen als Preßgericht in Wien erkennt über Antrag der kais. königl. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt des in Nr. 21 des von Eduard Schwella herausgege-

benen Journals „Freie Kirche“ gebrachten Artikels unter der Ueberschrift: „Zur religiösen Tagesfrage — Alter Inhalt und neue Bearbeitung des Themas von der verbotenen Frucht“ das Verbrechen der Religionsstörung im Sinne des §. 122 a St. G., eventuell das Vergehen nach §. 303 St. G. be-

gründe, daher nach Art. V. des Gesetzes vom 15. October 1868 R. G. B. Nr. 142, das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen wird. (1325)
Vom k. k. Landesgerichte in Straßachen.
Wien, am 9. Juni 1871.

Doniesienia prywatne.**Kurcze epileptyczne (padaczka)**

leczy listownie specjalny lekarz dla epilepsy, Dr. O. Killisch w Berlinie, teraz Neuenburgerstrasse Nr. 8. — Już setki wyleczonych zupełnie. (1128 7-40)

Pierwsze Galic. Bukow. Akcyjne Towarz. Rektyfik. Spirytusu w Czerniowcach.

Ogólne Zgromadzenie Pierwszego Galic. Bukow. Akcyjnego Towarzystwa Rektyfikacji i Wywozu Spirytusu odbyło posiedzenie w Czerniowcach w sali hotelu pod „Czarnym orłem“ w dniu 7. i 8. maja r. b.

W. Erazm Wolański jako przewodniczący Rady zawiadowczej skonstatowawszy obecność 12 Akcyonaryuszów reprezentujących 55 głosów, otwiera posiedzenie i przedstawia W. Syrzistie jako deleg. rządowego komisarza, zaś W. Aleks. Morgenbessera jako c. k. notaryusza.

Po sprawdzeniu przez c. k. komisarza rządowego prawomocności Ogólnego Zgromadzenia przystąpiono do porządku dziennego.

Po odczytaniu sprawozdania zawiadamia przewodniczący Zgromadzenia jako: Uchwalona w r. 1869 zmiana statutów i pierwiastkowej firmy Towarzystwa na „Pierwsze Galicyjskie Bukowińskie Akcyjne Towarzystwo Rektyfikacji i Wywozu Spirytusu w Czerniowcach“ jakoteż uchwalona zmiana §. 33—2. Oddziału w d. 29. listopada 1870 w sposób następujący: Rozwiązanie Towarzystwa może być uchwalone tylko na Ogólnem Zgromadzeniu, którego członkowie najmniej połowę kapitału Towarzystwa reprezentują“
przez wys. Ministerstwo sankcyonowane zostały.

Następnie na wniosek Jakóba barona Romaszkana wybrano komisję rachunkową, składającą się z pp. Antoniego Dr. Kochanowskiego, Ferdynanda Dra. Krattera i Ignacego Schnircha. i odroczone posiedzenie na d. 8. maja 1871—godz. 10. przed południem.

W d. 8. maja zdała komisya sprawę z rewizji rachunków, wskutek czego Zgromadzenie jednogłośnie uchwaliło udzielenie absolutoryum Radzie zawiadowczej za czas od 1. grudnia 1870 do 1. maja 1871.

W dalszym ciągu postawił wniosek W. Jakób baron Romaszkan następującej treści:

- Walne Zgromadzenie zechce uchwalić: Pierwsze Galic. Bukow. Akcyjne Towarzystwo Rektyfik. i Wywozu Spirytusu rozwiązuje się;
- do prowadzenia likwidacji Towarzystwa obrani zostaną trzej likwidatorowie i jeden zastępca, którzy upoważnieni będą do przedsięwzięcia wszelkich czynności i zawierania wszelkiego rodzaju kontraktów wedle §. ustępu pr. handl., mianowicie art. 137 §. 1008 cyw. pr. Będą zatem umocowani do wydzierzawienia fabryki z wolnej ręki lub sprzedania takowej w drodze publicznej licytacji, do ustanowienia czynszu dzierżawnego, ceny wywołania, warunków dzierżawy i licytacji, wreszcie zwoływania Ogólnego Zgromadzenia.

Po dyskusyi dłuższej został wniosek ten we wszystkich punktach przyjęty większością głosów.

Na likwidatorów wybrano pp. Mieczysława hr. Dunin Borkowskiego, Antoniego Dra. Kochanowskiego i Juliusza Schnurpfeila, na zastępcę Ferdynanda Dra. Krattera.

Po wyczerpnięciu porządku dziennego zamknięto protokół.

(1328 3-3)

Z Rady zawiadowczej.

Sommer - Saison

1871.

Bad Homburg

Sommer - Saison

1871.

bei Frankfurt a. M.

Die Heilkraft der Quellen Homburgs macht sich mit großem Erfolge in allen Krankheiten geltend, welche durch die gestörten Functionen des Magens und des Unterleibs erzeugt werden, in dem sie einen wohlthätigen Reiz auf diese Organe ausüben, die abdominale Circulation in Thätigkeit setzen, und die Verdauungsfähigkeit regeln; auch in chronischen Leiden der Drüsen des Unterleibs, namentlich der Leber und Milz, bei der Gelbsucht, der Gicht etc., sowie bei allen den mannigfachen Krankheiten, die ihren Ursprung aus erhöhter Reizbarkeit der Nerven herleiten, ist der Gebrauch der Homburger Mineralwasser von durchgreifender Wirkung.

Im Badehause sind, neben den einfachen Süßwasserbädern, sowohl russische Dampfbäder, wie Sool- und Kiefernadelbäder zu haben, mit und ohne Zusatz von Kreuznacher Mutterlauge; desgleichen Kleien-, Schwefel- und Seifenbäder etc., und mit ausgezeichnetem Erfolg gegen chronische Hautleiden werden daselbst auch seit einigen Jahren Bäder mit verseiftem Mineraltheer angewandt.

Molken werden von Schweizer Alpenjennern des Cantons Appenzell aus Ziegenmilch durch doppelte Scheidung zubereitet, und in der Frühe an den Mineralquellen, nach Bedarf entweder allein oder in Verbindung mit den verschiedenen Mineralbrunnen verabreicht.

Das großartige Conseruationshaus bleibt das ganze Jahr hindurch geöffnet; es enthält prachtvoll decorirte Räume, einen großen Ball- und Concert-Saal, einen Speise-Saal, einen vortreflich ventilirten Billard-Salon, mehrere geschmackvoll ausgestattete Spielsäle, sowie Kaffee- und Rauchzimmer. Das große Lesekabinet ist dem Publikum unentgeltlich geöffnet und enthält die bedeutendsten deutschen, französischen, englischen, italienischen, russischen, polnischen und holländischen politischen und belletristischen Journale. Der elegante Restaurationssalon, woselbst nach der Karte gespeist wird, führt auf die schöne Asphalt-Terrasse des Sourgartens. Die Restauration ist dem rühmlichst bekannten Hause Chevet aus Paris anvertraut.

Das Kur-Orchester, welches 40 ausgezeichnete Musiker zählt, spielt dreimal des Tags, Morgens an den Quellen, Nachmittags im Musikpavillon des Sourgartens und Abends im großen Ballsaale. — Wie gewohnt gibt die vortrefliche Stalienische Operngesellschaft wöchentlich zwei Vorstellungen; die gefeierte Künstlerin Adelina Patti ist wieder dazu gewonnen, ebenso die berühmte Altistin Madame Trebelli-Bettini.

Bad Homburg befindet sich durch die Vollendung des rheinischen und bairisch-österreichischen Eisenbahnnetzes im Mittelpuncte Europa's. Man gelangt von Wien in 24 Stunden, von Berlin in 15 Stunden, von Paris in 16 Stunden, von London in 24 Stunden, von Brüssel und Amsterdam in 12 Stunden mittelst directer Eisenbahn nach Homburg. Achtzehn Züge gehen täglich zwischen Frankfurt und Homburg hin und her, — der letzte um 11 Uhr — und befördern die Fremden in einer halben Stunde; es wird demselben dadurch Gelegenheit geboten Theater, Concerte und sonstige Abend-Unterhaltungen Frankfurt zu besuchen.

(1078 3-6)